

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU 206 704

K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

(61)

(23) Výstavní priorita
(22) Přihlášeno 04 12 78
(21) PV 8000-78

(11) (B 1)

(51) Int. Cl.³ G 03 B 17/24

(40) Zveřejněno 15 09 80
(45) Vydáno 15 01 84

(75)

Autor vynálezu HORKÝ MILAN a LISÝ MILOŠ ing., PRAHA

(54) Způsob identifikačního alfanumerického označování filmového díla na filmovém pásu

1

Vynález se týká způsobu identifikačního alfanumerického označování filmového díla na filmovém pásu.

V současné době se používá několik druhů označování filmového díla na filmovém pásu, které buď slouží jako pomůcka pro identifikaci filmového díla nebo je pomůckou k vyhledání určitého záběru na filmovém pásu, případně k synchronizaci záznamu obrazu se záznamem zvuku.

V případě označování, sloužícího pro identifikaci filmového díla, jsou příslušné údaje podle dosud známých způsobů umísťovány na tzv. úvodní nebo koncový pás. Těmito úvodními a koncovými pásy jsou však opatřovány pouze svitky filmů určené k promítání, což znamená, že filmové dílo je těmito identifikačními znaky opatřeno pouze ve svém finálním produktu, zatímco v celém cyklu výroby a přípravy tohoto finálního produktu, jako např. při snímání, vyvolávání, kopírování, stříhu apod., toto označení chybí. Počet možných údajů je při tomto způsobu navíc omezen příslušnými normami (ON 19 8016 a ON 19 8017) na název filmového díla, číslo dílu a na značky předepsané pro zakládání svitku do kinematografického stroje, přičemž jejich normalizované uspořádání prakticky znemožňuje jejich elektronické odčítání.

V případě označování pro účely vyhledávání určitého záběru na filmovém pásu, případně pro provedení synchronizace záznamu obrazu se záznamem zvuku je znám způsob tzv. klapky.

Podle tohoto způsobu se před každým natáčením nového záběru umístí před objektiv kamery klapka, sestávající z tabulky s napsanými identifikačními údaji a z odklopitelného ramene. Bezprostředně po uvedení animací kamery a zařízení pro záznam zvuku v chod ohlásí obsluhující pracovník hlasitě číslo záběru a současně spustí zvednuté rameno klapky na tabulku tak, aby náraz ramene na tabulku způsobil ostrý třesk. Ohlášení čísla záběru a vzniklý třesk je zaznamenán na nosiči zvukového záznamu, zatímco přibližování ramene k tabulce s identifikačními údaji jsou nasnímány na filmový pás. Synchronizaci obrazového a zvukového záznamu provádí střiháč na zvukovém střihacím stole, na kterém si záznam obrazu promítá na promítací plochu a současně má možnost reprodukce zvukového záznamu tím způsobem, že za začátek záběru zvolí to obrazové pole, na kterém došlo ke styku ramene klapky s tabulkou a k němu pak přiřadí to místo na nosiči záznamu zvuku, na kterém se ozval třesk. Vzhledem k tomu, že klapka s tabulkou obsahující identifikační údaje je nasnímána vždy jen na jediné obrazové podle filmového pásu, i když opakovaně několikrát za sebou, nejsou identifikační údaje prakticky pouhým okem čitelné a nelze jich tudíž využít tam, kde není k dispozici přístroj pro jejich zvětšení. Navíc, jak již výše uvedeno, omezená plocha pouze jediného obrazového pole neumožňuje kromě krycího názvu filmového díla a čísla záběru uvést další údaje, jako např. plný název filmového díla a jeho identifikační číslo, časové období výroby, jména zvukového mistra a hlavních představitelů, jméno výrobce a zpracovatele, žánrové zařazení, údaje o použitém zařízení a materiálu apod., které jsou potřebné při operacích spojených se zpracováním filmu, při distribuci a při archivování filmového díla.

Nedostatky uvedených způsobů neodstraňuje ani nejnovější známý způsob, používaný v omezeném rozsahu pro synchronizaci obrazového a zvukového záznamu a k vyhledávání určitého místa na filmovém pásu, při kterém je využíváno tzv. časového kódu. Kapacita ani tohoto způsobu však nestačí pro veškeré potřebné údaje a omezuje se zpravidla vedle uvedeného časového kódu pouze na záznam identifikačního znaku díla a synchronizační značky. Navíc nelze zaznamenané údaje opět odečítat bezprostředně pouhým okem, nýbrž až po elektronickém zpracování. Tento způsob nemůže proto existovat jako jediný identifikační systém, nýbrž pouze jako doplněk dalšího systému.

Uvedené nedostatky dosavadních způsobů označování filmového díla na filmovém pásu odstraňuje způsob identifikačního alfanumerického označování filmového díla na filmovém pásu podle vynálezu, jehož podstatou je, že alfanumerické znaky, identifikující s požadovanou podrobností filmové dílo, se sestaví na displeji, ze kterého se optickým snímáním nebo kontaktním kopírováním přenesou na alespoň jedno obrazové pole filmového pásu, vždy na začátek a konec každého svitku filmového díla, případně i kratších jeho úseků.

Podle vynálezu, na rozdíl na příklad od dosud používané, výše podrobněji popsané klapky, alfanumerické znaky, identifikující filmové dílo, obsahují všechny údaje, potřebné pro všechny operace od zpracování filmu, přes jeho distribuci až k jeho archivování, tzn. nejen název filmového díla a číslo záběru, ale též identifikační číslo díla, jméno režiséra, kameramana, zvukového mistra a hlavních představitelů, žánrové zařazení, jméno výrobce a zpracovatele, časové údaje výroby, použité zařízení, technologie a materiály a další.

Tyto údaje, které tvoří základní identifikační profil filmového díla a které v této sestavě přejdou současně jak do kartotékové evidence filmového archivu, tak do programových fondů distribučních kopií a krajských filmových podniků pro sestavení programů kin, sestaví se na vhodném displeji, který podle potřeby může být s výhodou tvořen od nápisů, provedených křídou na černé tabuli až po např. elektronické displeje s tekutými krystaly, ze kterého se optickým snímáním nebo kontaktním kopírováním přenesou na filmový pás. Na rozdíl od klapky, která - jak výše uvedeno - se snímá pouze na jediné obrazové pole filmu, i když mnohonásobně za sebou opakované, nesnímají se podle vynálezu alfanumerické údaje na filmový pás v rozsahu takového počtu obrazových polí, jak toho rozsah údajů vyžaduje, přičemž určité údaje podle volby mohou být nasnímány v takové velikosti, aby jejich odečítání pouhým okem nečinilo potíže. Tato sestava údajů může pak být na filmovém pásu umístěna podle potřeby na začátek a na konec každého dílu filmu, případně podle potřeby v plné nebo zkrácené verzi i na začátek kratších úseků, jako např. na začátek každého záběru, případně může být doplněna elektronickým záznamem časového kódu. Tento opatřený filmový pás může být v každé fázi jeho výroby, zpracování, distribuce, předvádění nebo archivování rychle, snadno, spolehlivě a hlavně komplexně identifikován.

Podstata vynálezu je blíže objasněna na přiloženém výkrese, kde na obr. 1 je schematicky znázorněn příkladný způsob optického snímání identifikačních údajů ze samostatného displeje, na obr. 2 je schematicky znázorněno umístění elektronického displeje menších rozměrů přímo do filmové dráhy snímací kamery pro provádění kontaktního snímání údajů uvedených na displeji a konečně na obr. 3 je znázorněno příkladné umístění identifikačních údajů, nasnímaných na filmovém páse.

Při optickém snímání identifikačních čísel, znázorněném schematicky na obr. 1 jsou údaje, uvedené na samostatném displeji 2, snímány snímací kamerou 1 přes sklopné zrcadlo 3, přičemž změna údajů na displeji 2 je synchronizována se záznamovou frekvencí snímací kamery 1 tak, že na každé další obrazové podle v rozsahu např. čtyř otvorů děrování na filmovém pásu je nasnímána nová dávka znaků z displeje 2, na rozdíl od známého způsobu klapky, kde, jak výše uvedeno, je na každé další obrazové pole filmového pásu v rozsahu např. čtyř otvorů děrování nasnímána opakovaně též sestava kvantitativně nedostačujících identifikačních údajů. Sklopné zrcadlo 3 se po nasnímání potřebných identifikačních údajů automaticky odklopí a zaujme polohu umožňující snímání děje na scéně 4.

Při kontaktním kopírování identifikačních údajů, znázorněném schematicky na obr. 2 je elektronický displej 2 menších rozměrů umístěn příkladně do filmové dráhy snímací kamery 1, kde v okamžiku kontaktního snímání údajů z displeje 2 je automaticky zakryta snímací obrazová okenička 5.

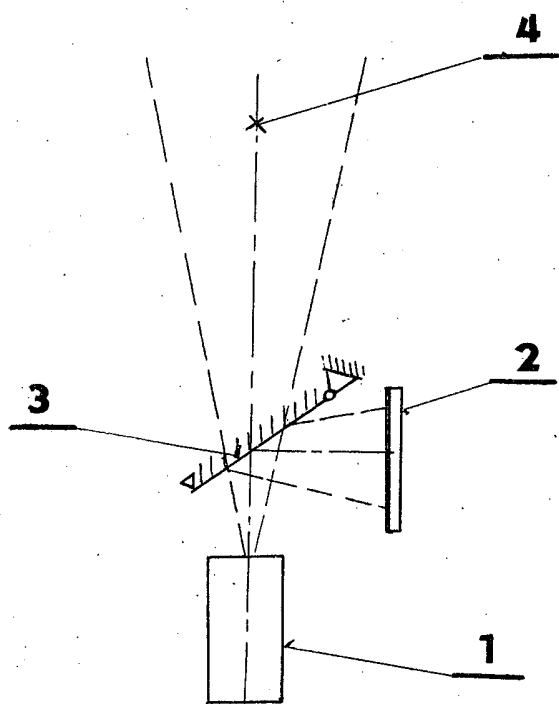
Záznam identifikačních údajů provedený podle vynálezu některým z výše uvedených příkladných schematických znázornění na více obrazových polí 6 filmového pásu 7 je opět schematicky příkladně znázorněn na obr. 3.

Z uvedených některých možných příkladů řešení záznamu identifikačních údajů a jejich umístění na filmovém pásu vyplývá, že záznam identifikačních údajů nelze tak jako u známé klapky sledovat při dynamickém pohybu filmového pásu v promítacím nebo jiném zařízení, nýbrž že jeho pozorování a odečítání na rozdíl od známé klapky se provádí při statické projekci, případně pouhým okem. Odečítání lze provádět též elektronicky nebo optoelektronicky při přetržitém pohybu filmu s frekvencí danou parametry čtecího zařízení. Synchronizace obrazového záznamu se záznamem zvuku se provádí např. na zvukovém střihacím stole doplněním identifikačního záznamu podle vynálezu záznamem časového kódu. Vedle výhod uvedených výše přináší způsob záznamu identifikačních údajů podle vynálezu proti např. známému způsobu klapky též podstatnou úsporu filmové suroviny, neboť proti spotřebě zhruba 2,5 m a více filmové suroviny při označování každého záběru známou klapkou, pohybuje se spotřeba u způsobu podle vynálezu průměrně kolem 0,25 m, přičemž informační kapacita při způsobu podle vynálezu je zhruba stonásobná.

PŘEDMĚT VYNÁLEZU

Způsob identifikačního alfanumerického označování filmového díla na filmovém pásu, vyznačující se tím, že alfanumerické znaky, identifikující v požadovaném uspořádání a s požadovanou podrobností filmové dílo se sestaví na displeji /2/, ze kterého se ve snímání zařízení /1/ optickým snímáním nebo kontaktním kopírováním přenesou alespoň na jedno obrazové pole /6/ filmového pásu /7/, vždy na začátek a konec každého svitku filmového díla, případně i kratších jeho úseků.

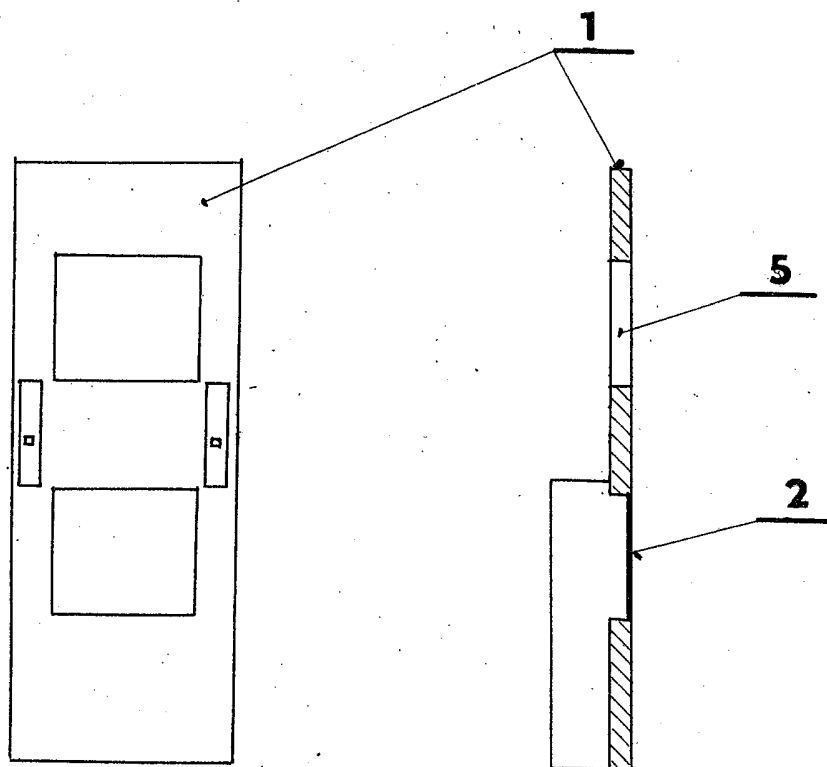
3 výkresy

Obr. 1

☐	012345678	☐
☐	NÁZEV	☐
☐	žánr	☐
☐	režie	☐
☐	kamera	☐
☐	zvuk	☐
☐	střih	☐
☐	výprava	☐
☐	výroba	☐
☐	.	☐
☐	hl. role	☐
☐	.	☐
☐	další ...	☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐
☐		☐

Obr. 3

Obr. 2